

FECR SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Fecr 89/1)

وَالْفَجْرِ

Fecir vaktinin,

(Fecr 89/2)

وَاللَّيْلِ عَشْرِ

On gecenin,

(Fecr 89/3)

وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ

Onların çiftli ve tekli olanlarının,

(Fecr 89/4)

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرَ

Yaşanırken o gecenin hakkı için.

(Fecr 89/5)

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٍ لِّذِي حِجْرِ

Bunlar kendine hâkim olanlar açısından değerli şeylerdir, değil mi?

(Kadir 97/1)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

Biz Kur'an'ı kadir gecesinde indirdik!

(Kadir 97/2)

وَمَا آدْرَايَكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

Kadir gecesi nedir, sen nereden bileceksin?

(Kadir 97/3)

لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ

Kadir gecesi, bin aydan hayırlıdır!

(Kadir 97/4)

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

O gece melekler, Rablerinin izniyle, her konudaki ruhlarla inerler.

(Kadir 97/5)

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

O gece, tanyeri ağarıncaya kadar güvenlik ve esenlik gecesidir.

(Duhan 44/2)

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

Her şeyi açıkça ortaya koyan bu Kitabı iyi düşünün.

(Duhan 44/3)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ

Biz bunu bereketli bir gecede indirmişizdir. Onunla uyarılarda bulunmaktayız.

(Duhan 44/4)

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

Karara bağlanmış her iş, o gece paylaşılır.

(Duhan 44/5)

أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

O işlerin kararı tarafımızdan verilmiştir. Biz elçiler göndeririz.

(Duhan 44/6)

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Onlar Rabbinden bir iyilik olarak gönderilir. Çünkü o, sizi dinler ve her şeyi bilir.

(Fecr 89/6)

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

Rabbinin Ad halkına nasıl davrandığını gözünde canlandırmadın mı?

(Fussilet 41/15)

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Ad halkı, yeryüzünde haksız yere büyüklenmiş ve “Bizden güçlü kim var?” demişlerdi. Onları yaratan Allah’ın daha güçlü olduğunu görmüyorlar mıydı ki âyetlerimiz karşısında bile bile yalana sarılıyorlardı.

(Fussilet 41/16)

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَعَذَابَ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

Soğuk günlerde dondurucu bir rüzgâr gönderdik ki dünya hayatında onlara alçaltıcı azabı tattıralım. Ahiretteki azap daha da alçaltıcı olacak ve bir yardım da görmeyeceklerdir.

(Ahkaf 46/24)

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ
رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

Bütün ufku saran afetin vadilerine yöneldiğini görünce, “Bu bize yağmur getiren bulut kütleli.” dediler. Hayır!
O, hemen gelmesini istediğiniz afettir. İçinde acıklı bir azabı barındıran rüzgârdır.

(Ahkaf 46/25)

تَذَمَّرُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

Rabbinin emriyle evlerin içine girecek, her şeyi kökünden sökecektir. Sabaha erdiklerinde evlerinden başka
görünen bir şey kalmamıştı. Biz suçlular topluluğunu böyle cezalandırırız.

(Hakka 69/6)

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

Ad ise uğultulu, azgın bir kasırğa ile etkisizleştirilmişti.

(Hakka 69/7)

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ
نَخْلٍ خَاوِيَةٍ

Allah rüzgârı, her şeyi silip süpürecek şekilde yedi gece, sekiz gün üzerlerine saldı. O gün orada olsaydın bütün
halkı yere serilmiş halde görürdün; içi boşalmış hurma kütükleri gibiydiler.

(Fecr 89/7)

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ

Hele sütunlu İrem'e?

(Fecr 89/8)

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ

İrem öyle bir şehirdi ki onun gibisi hiçbir yerde kurulmamıştı.

(Fecr 89/9)

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

Bir de vadideki kayaları oyan Semûd'a bak!

(Şuara 26/142)

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün soydaşları Salih onlara “kendinize çeki düzen vermeyecek misiniz?

(Şuara 26/143)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

Ben sizin güveneceğiniz bir elçiyim.

(Şuara 26/144)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Allah'tan çekinin ve sözümü dinleyin dedi.

(Şuara 26/145)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu iş için sizden ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan sadece alemlerin Rabbidir.

(Şuara 26/146)

أَتُنْكُرُونَ فِي مَا هُمْنَا أَمِينٌ

Burada güven içinde bırakılacağınızı mı zannediyorsunuz?

(Şuara 26/147)

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Bahçeler içinde, pınarların başında,

(Şuara 26/148)

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ

Ekinler ve sık tomurcuklu hurmalar arasında yaşamaya,

(Şuara 26/149)

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ

Dağları ustalıklarla yontup evler yapmaya devam edeceğinizi mi sanıyorsunuz?

(Şuara 26/150)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah'tan çekinin ve sözümü dinleyin.

(Şuara 26/151)

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

Aşırılık edenlerin isteklerine boyun eğmeyin.

(Şuara 26/152)

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

Onlar bu topraklarda bozgunculuk yaparlar, hiçbir şeyi düzeltmezler.”

(Şuara 26/153)

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

“Sen iyice büyülenmiş kişilerden olmuşsun,

(Şuara 26/154)

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Oysa bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsin. Haklıysan bize bir belge getir,” dediler

(Şuara 26/155)

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

“İşte size bir dişi deve! Su belli bir gün onun, diğer gün sizin olacak, dedi.

(Şuara 26/156)

وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Ona bir kötülük yapmayın, yoksa çok zor bir günün azabına çarpılırsınız.”

(Şuara 26/157)

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ

Sonra o deveyi kestiler ama yaptıklarına pişman oldular.

(Şuara 26/158)

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

O azap onları hemen yakaladı. Bu olayda kesin bir belge vardır ama bunların çoğu inanacak değillerdir.

(Fecr 89/10)

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

Dağ gibi binaları olan Firavun'un başına gelenler de bir başka!

(Kasas 28/36)

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي
أَبَائِنَا الْأُولِينَ

Musa apaçık belgelerimizi onlara gösterince “Bunlar uydurulmuş büyüden başka bir şey değildir. Böylesini eski atalarımızdan da duymadık.”

(Kasas 28/37)

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا
يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Musa dedi ki: “Rabbim, kendi katından gerçeği gösterenin kim olduğunu ve bu ülkenin sonunda kime kalacağını çok iyi bilir. Şurası kesin ki, yanlış yapanlar umduklarını bulamayacaklardır.”

(Kasas 28/38)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى
الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

Firavun dedi ki: “Ey devletliler! Sizin benden başka ilahınız olduğunu bilmiyordum. Haman, benim için çamuru pişir de bir kule yap; belki Musa'nın ilahına çıkarım. Ben gerçekten onun yalancının teki olduğunu düşünüyorum.”

(Kasas 28/39)

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

Hem Firavun, hem de orduları, hak etmedikleri halde o topraklarda büyüklük taşıyor, huzurumuza döneceklerini asla beklemiyorlardı.

(Fecr 89/11)

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ

Bunlar ülkelerinde, hadlerini aşmış kimselerdi.

(Naziat 79/15)

هَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

Sana Musa'nın haberi ulaştı, değil mi?

(Naziat 79/16)

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

Rabbi ona kutsal Tuva Vadisinde şöyle seslenmişti:

(Naziat 79/17)

اِذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

“Firavun’a git! O, haddini aştı.

(Naziat 79/20)

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

Ona en büyük ayetleri de gösterdi.

(Naziat 79/21)

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

Ama o, yalana sarıldı ve karşı geldi.

(Naziat 79/22)

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ

Sonra döndü ve işe girişti.

(Naziat 79/23)

فَحَشَرَ فَنَادَى

Herkesi topladı ve haykırdı:

(Naziat 79/24)

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى

“Sizin en yüce rabbiniz benim!” dedi.

(Naziat 79/25)

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى

Allah da onu, çağdaşlarına ve sonrakilere ibret olacak şekilde cezalandırdı.

(Fecr 89/12)

فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ

Oralarda, bozgunculuklarını iyice artırmışlardı.

(Araf 7/127)

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَالْهَتَّكَ
قَالَ سَنَقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

Firavun'un halkından itibarlı kişiler dediler ki: “Şimdi Musa’yı ve halkını serbest mi bırakacaksın? Bırak da bu ülkede bozgunculuk çıkarsınlar; seni de, tanrıların da bir kenara atsınlar.” Firavun Dedi ki: “Oğullarını öldürecek, kızlarını yaşatacağız. Onların tepelerine bineceğiz.”

(Araf 7/128)

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Musa halkına şöyle dedi: “Yardımlı doğrudan Allah’tan isteyin ve sabredin. Yeryüzü Allah’ındır. Kulları içinden uygun gördüğünü oraya mirasçı kılar. Mutlu son, Allah’tan çekinerek kendini koruyanların olacaktır.”

(Fecr 89/13)

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

Rabbin de paylarına düşen azabı, tepelerine indirdi.

(Yunus 10/83)

فَمَا أَمَّنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ
فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

Firavun'un ve kendi önderlerinin baskısından korkmaları sebebiyle Musa'ya halkının gençleri dışında kimse inanmadı. Firavun orada tam bir hâkimiyet kurmuştu ve aşırılıklar içindeydi.

(Yunus 10/90)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُوا إِسْرَائِيلَ وَآنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ile orduları, onları yakalamak ve ezmek için hemen peşlerine düştüler. Boğulmak üzereyken Firavun dedi ki "İsrailoğullarının inanıp güvendiği ilahtan başka ilah olmadığına inandım. Ben de tam teslim olan Müslümanlardım."

(Yunus 10/91)

الَّذِينَ وَقَدَّ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

"Şimdi mi? Oysa bu ana kadar isyan içindeydin, bozguncunun tekiydin.

(Yunus 10/92)

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

Bugün senin cesedini kurtaracağız ki senden sonrakilere bir âyet olsun. Çünkü insanların çoğu âyetlerimizi umursamıyorlar.

(Kasas 28/40)

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاُنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

Biz de onu alıp ordularıyla birlikte nehire gömdük. O zalimlerin sonunun nasıl olduğunu bir düşün.

(Kasas 28/41)

وَجَعَلْنَاهُمْ آيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ

Onları, cehenneme çağıran önderlere dönüştürmüştük. Kıyamet gününde de yardım görmeyecekler.

(Kasas 28/42)

وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

Bu dünyada dışlanmışlık peşlerini bırakmadı. Kıyamet günü de onlar çirkinleştirilmiş kimseler olacaklardır.

(Fecr 89/14)

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَاتِ

Çünkü Rabbin sürekli gözetleme halindedir.

(İnşikak 84/14)

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

Rabbinin huzuruna asla çıkarılmayacağını düşünürdü.

(İnşikak 84/15)

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

Ama düşünmeliydi! Çünkü Rabbi onu hep görüyordu.

(Fecr 89/15)

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

İnsan bu! Rabbi onu yıpratıcı bir imtihana sokar, ikram eder ve nimet verirse, "Rabbim bunları bana verdi, bana!" der.

(Kasas 28/78)

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

Dedi ki; “Bu bana, bendeki bir ilimden dolayı verildi”. Karun bilmiyor muydu ki, Allah kendinden önce nice nesilleri yok etti; hem de onlar daha güçlü ve daha zengindiler. Suçlulara suçlarını sormaya gerek duyulmaz.

(Zümer 39/49)

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّا أَكْثَرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ

İnsanın başı sıkışınca bize yalvarır. Sonra iyilik yaparak ona bir fırsat versek, “Bu, bana bendeki bir ilme karşılık verildi.” der. Oysa fırsat verilmesi bir fitnedir, kendilerini yakan bir imtihandır ama çoğu bunu bilmez.

(Fecr 89/16)

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَيْتُهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

Yıpratıcı imtihana bir başka şekilde sokar, bu defa da rızıkını daraltırsa “Rabbim beni rezil etti!” der.

(Mearic 70/19)

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

İnsan doyumsuz yapıda yaratılmıştır.

(Mearic 70/20)

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

Başına bir sıkıntı gelse sızlanır.

(Mearic 70/21)

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

Bir nimete konya kimseye zırnık koklatmaz.

(Fussilet 41/49)

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ

İnsan iyi şeyler istemekten usanmaz. Başına bir kötülük gelince de üzülür ve umutlarını yitirir.

(Fecr 89/17)

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ

Hayır, öyle bir şey olmaz! Siz yetime ikramda bulunmuyorsunuz.

(Fecr 89/18)

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Çaresiz birini doyumak için birbirinizi özendirmiyorsunuz.

(Maun 107/1)

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ

Bu din hakkında sürekli yalanlar söyleyeni gördün mü?

(Maun 107/2)

فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ

O, yetimi itip kakar.

(Maun 107/3)

وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Çaresizi doyumak için teşvikte bile bulunmaz.

(Fecr 89/19)

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا

Hakkınız mı değil mi diye bakmadan mirası yiyorsunuz.

(Nisa 4/6)

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۗ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

Yetimleri, evlenme çağına gelene kadar deneyin. Onlarda olgunlaşma görürseniz mallarını kendilerine verin; büyüyüp geri alacaklar diye onları israf ederek ve tez elden yemeyin. Zengin olan, kendini engellesin; yoksul olan da vahye uygun bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, yanlarında şahit bulundurun. Hesap sormak için Allah yeter.

(Nisa 4/19)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا ۙ وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَّا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

Ey inanıp güvenen müminler! Kendilerinden hoşlanmadığınız halde kadınlara mirasçı olmaya kalkmanız size helal değildir. Onlara verdiğinizden geri almak için baskı da yapmayın; ispatlanabilir bir fuhuş yapmış olurlarsa o başka. Onlarla iyilikle geçinin. Eğer onlardan hoşlanmadıysanız bakarsınız ki siz bir şeyden hoşlanmıyorsunuz ama Allah onda birçok hayırlar yaratacak olabilir.

(Nisa 4/13)

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Allah'a ve elçisine kim itaat ederse onu, ölmek üzere kalacağı ve içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. En büyük kurtuluş işte budur.

(Nisa 4/14)

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا ۖ وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

Kim koyduğu sınırları aşarak Allah'a ve elçisine başkaldırırsa onu, ölmek üzere kalacağı bir ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azap vardır.

(Fecr 89/20)

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

Malı da çok seviyorsunuz!

(Adiyat 100/6)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

İnsan, Rabbine karşı pek nankördür.

(Adiyat 100/7)

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

Buna kendi de şahittir.

(Adiyat 100/8)

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

Ondaki mal sevgisi çok güçlüdür.

(Adiyat 100/9)

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

Bilmez mi ki, kabirdekiler dışarı çıkarıldığında,

(Adiyat 100/10)

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

İçlerinde olanlar ortaya döküldüğünde,

(Fecr 89/21)

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

Hayır, böyle gitmez! Yeryüzü dümdüz edilince,

(Ta Ha 20/107)

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

Orada bir eğiklik de bir yükseklik de göremeyeceksin!

(Ta Ha 20/108)

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

O gün sesler Rahman için kısılacak, bir tarafa sapmadan dosdoğru o davetçinin peşinden gideceklerdir. Fısıltıdan başka bir şey duyamayacaksınız.”

(Fecr 89/22)

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

Melekler sıra sıra dizili iken Rabbinin hesap sorma vakti gelmiş olacaktır.

(Hakka 69/15)

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

Asıl olacaklar o gün olur.

(Hakka 69/16)

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

O gün gök çatlar ve açılır.

(Hakka 69/17)

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

Melekler göğün kenarlarına çekilirler. Onların üst tarafında sekiz melek, Rabbinin arşını taşır.

(Hakka 69/18)

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

Allah'ın önüne o gün çıkarılırsınız, gizliniz saklınız kalmaz.

(Fecr 89/23)

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى

O gün Cehennem de oraya getirilmiş olur. O gün insanın aklı başına gelir ama ne fayda!

(Şuara 26/91)

وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

Cehennem boş hayal peşinde koşanların önüne çıkarılır,

(Naziat 79/34)

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى

O en büyük toplantı başladığında,

(Naziat 79/35)

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ

Kişi, yapıp ettiklerini bir bir hatırlar.

(Naziat 79/36)

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ

Gören herkese, alevli ateş gösterilir.

(Fecr 89/24)

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

Der ki: "Ah! Keşke bu hayatım için önceden bir şeyler yapsaydım!"

(Enam 6/27)

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ آيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ

Ateşin önünde durduruldukları gün onları bir görsen! Derler ki "Ah keşke geri çevrilsek de Rabbimizin ayetleri karşısında bir daha yalana sarılmasak, biz de müminlerden olsak!

(Ahzab 33/66)

يَوْمَ نُقَلِّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

Yüzleri ateşte çevrildiği gün şöyle diyeceklerdir: "Ah keşke Allah'a boyun eğseydik, keşke Elçiye de boyun eğseydik!"

(Fecr 89/25)

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ

O gün Rabbinin vereceği azabı kimse ona veremez.

(Fecr 89/26)

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

Ona vuracağı bağı da kimse vuramaz.

(Fecr 89/27)

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

Ey içi rahat olan kişi!

(Rad 13/28)

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

O'na yönelenler, inanıp güvenen ve Allah'ın zikri ile kalpleri yatışanlardır. Kalpler ancak Allah'ın zikri ile yatıştır.

(Rad 13/29)

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ

İnanıp güvenen ve iyi iş yapanlara güzellikler ve mutlu son vardır.

(Fecr 89/28)

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً

Sen de Rabbine dön! Sen razı, Rabbin razı!

(Leyl 92/20)

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ

Aradığı tek şey, yüce Rabbinin rızasıdır.

(Leyl 92/21)

وَأَسْوَفَ يَرْضَىٰ

Hak ettiği ilgiyi, kesinlikle görecektir.

(Beyyine 98/7)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

İnanıp güvenen ve iyi işler yapanlar ise yaratılmışların en faydalıdır.

(Beyyine 98/8)

جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

Rableri katında onlara verilecek karşılık, içinden ırmaklar akan bahçelerdir. Orada sonsuza dek, ölümsüz olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı, onlar da Allah'tan razıdır. İşte bu, Rabbinden çekinenler içindir.

(Fecr 89/29)

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

İyi kullarıma katıl,

(Nisa 4/69)

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

Kim Allah'a ve Elçisine boyun eğerse onlar, Allah'ın mutluluk verdiği nebiler, doğru kişiler, bilginler ve iyilerle beraber olacaklardır. Onlar ne iyi arkadaşlardır!

(Fecr 89/30)

وَادْخُلِي جَنَّتِي

Ve Cennet'ime gir!

(Zümer 39/73)

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

Rablerinden çekinerek kendini korumuş olanlar ise bölükler halinde Cennet'e gönderileceklerdir. Oraya varınca kapıları açılacak ve bekçiler şöyle diyeceklerdir: "Esenlik ve güvenlik artık size: Selâmun aleykum! Ne iyi yaptınız. Ölümsüz olarak kalmak üzere girin içeriye."

(Zümer 39/74)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Cennete girenler şöyle derler: “Bize verdiği sözü tutan Allah, her şeyi güzel yapar. Bu yeri bize verdi. Cennetin istediğimiz yerine yerleşeceğiz. Çalışanların aldığı ödül ne güzelmiş!”
